

Категорія справи №

910/3533/17

: Господарські справи; Земельних відносин; визнання незаконним акта, що порушує право власності на земельну ділянку.

Надіслано судом: **11.07.2018**. Зареєстровано: **11.07.2018**. Оприлюднено: **13.07.2018**.

Дата набрання законної сили: **26.06.2018**

КИЇВСЬКИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД

вул. Шолуденка, буд. 1, м. Київ, 04116, (044) 230-06-58
inbox@kia.arbitr.gov.ua

ПОСТАНОВА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

"26" червня 2018 р. Справа № 910/3533/17

Київський апеляційний господарський суд у складі колегії суддів:

головуючого: Тищенко А.І.

суддів: Отрюха Б.В.

Михальської Ю.Б.

При секретарі Поночовна О.В.

За участю представників: згідно протоколу судового засідання від 26 червня 2018 року.

розглянувши у відкритому судовому засіданні апеляційну скаргу Приватного акціонерного товариства «Київспецтранс»

на рішення Господарського суду м. Києва

від 28.11.2017 (повне рішення складено 07.12.2017)

у справі № 910/3533/17 (суддя Зеленіна Н.І.)

за позовом Приватного акціонерного товариства «Київспецтранс»

до 1) Київської міської ради

2) Виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації)

3) Департаменту комунальної власності м. Києва виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації)

4) Департаменту житлово-комунальної інфраструктури виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації)

5) Комунального підприємства виконавчого органу Київради (Київської міської державної адміністрації) «Київкомунсервіс»

Третя особа, яка не заявляє самостійних вимог на предмет спору, на стороні відповідачів: Обухівська районна рада

про визнання права володіння та користування майном, визнання незаконними рішень та дій,

В С Т А Н О В И В :

Приватне акціонерне товариство «Київспецтранс» звернулось до Господарського суду міста Києва з позовом до Київської міської ради, Виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації), Департаменту комунальної власності м. Києва виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації), Департаменту житлово-комунальної інфраструктури виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації), Комунального підприємства виконавчого органу Київради (Київської міської державної адміністрації) «Київкомунсервіс», за участю третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог на предмет спору, на стороні відповідачів: Обухівська районна рада, про:

- визнання права володіння та користування майном територіальної громади міста Києва до 01.04.2021, яке належить Приватному акціонерному товариству «Київспецтранс» за угодою на володіння та користування майном територіальної громади міста Києва від 31.05.2012 № 14, Додатком №1 до Угоди на володіння та користування майном територіальної громади м. Києва від 31.05.2012 № 14, Додатком №2 до Угоди на володіння та користування майном територіальної громади м. Києва від 31.05.2012 № 14;

- визнання незаконним та скасування Розпорядження Виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) «Про закріплення майна територіальної громади міста Києва» від 29.12.2016 № 1369;

- визнання незаконними всіх рішень та дій Виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації), Департаменту

комунальної власності м. Києва Виконавчого органу київської міської ради (Київської міської державної адміністрації), Департаменту житлово-комунальної інфраструктури Виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації), Комунального підприємства виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) «Київкомунсервіс», їхніх посадових і службових осіб, щодо невизнання права володіння та користування майном територіальної громади міста Києва до 01.04.2021, яке належить Приватному акціонерному товариству «Київспецтранс» за Угодою на володіння та користування майном територіальної громади міста Києва від 31.05.2012 № 14, Додатком №1 до Угоди на володіння та користування майном територіальної громади м. Києва від 31.05.2012 № 14, Додатком №2 до Угоди на володіння та користування майном територіальної громади м. Києва від 31.05.2012 № 14.

Рішенням Господарського суду міста Києві від 28.11.2017 у справі №910/3533/17 у задоволенні позову відмовлено.

Не погодившись з прийнятим рішенням, позивач звернувся до суду з апеляційною скаргою, просить рішення місцевого суду скасувати та ухвалити нове рішення, яким позов задовольнити, посиляючись на те, що рішення прийнято з порушенням судом першої інстанції норм матеріального права, при неповному з'ясуванні обставин, що мають значення для справи, недоведеності обставин, що мають значення для справи, які місцевий господарський суд визнав встановленими, невідповідності висновків, викладених у оскаржуваному рішенні, обставинам справи.

В обґрунтування апеляційної скарги апелянт зазначає, що управління майном територіальної громади міста Києва здійснює Київрада, а Київміськдержадміністрація та інші суб'єкти не можуть приймати рішення та вчиняти дії щодо майна територіальної громади міста Києва за межами наданих законом та Київрадою повноважень.

Апелянт звертає увагу на те, що реалізація позивачем переважного права на продовження строку дії Угоди від 31.05.2012 №14 через повідомлення ПрАТ «Київспетранс» від 26.09.2016 №765/01, від 29.09.2016 №782/01 та від 29.09.2016 №783/01 кореспондується із зобов'язаннями Київміськдержадміністрації та Київради вчинити передбачені законодавством України дії та прийняти передбачені законодавством України рішення, тобто не вказує на можливість бездіяльності з боку Київміськдержадміністрації та Київради.

У відзивах на апеляційну скаргу та відповідно до наданих у судових засідання пояснень, відповідачі заперечують проти вимог апеляційної скарги та просять відмовити у її задоволенні.

В судове засідання представники відповідача-5 та третьої особи не з'явилися, про час та місце розгляду справи повідомлені належним чином, про причини неявки суд не повідомлено.

Особи, які беруть участь у справі, вважаються повідомленими про час і місце розгляду судом справи у разі виконання останнім вимог частини першої статті 120 Господарського процесуального кодексу України.

Відповідно до частини першої статті 202 Господарського процесуального кодексу України неявка у судове засідання будь-якого учасника справи за умови, що його належним чином повідомлено про дату, час і місце цього засідання, не перешкоджає розгляду справи по суті, крім випадків, визначених цією статтею.

Якщо учасник справи або його представник були належним чином повідомлені про судове засідання, суд розглядає справу за відсутності такого учасника справи у разі: неявки в судове засідання учасника справи (його представника) без поважних причин або без повідомлення причин неявки (частина третя статті 202 Господарського процесуального кодексу України).

Застосовуючи згідно статті 3 Господарського процесуального кодексу України, статті 17 Закону України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини» при розгляді справи частину 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, колегія суддів зазначає, що право особи на справедливий і публічний розгляд його справи упродовж розумного строку кореспондується обов'язком добросовісно користуватися наданими законом процесуальними правами, утримуватись від дій, що зумовлюють затягування судового процесу, та вживати надані процесуальним законом заходи для скорочення періоду судового провадження (пункт 35 рішення Європейського суду з прав людини у справі «Юніон Еліментарія Сандерс проти Іспанії» («Alimentaria Sanders S.A. v. Spain») від 07.07.1989).

Обов'язок швидкого здійснення правосуддя покладається, в першу чергу, на відповідні державні судові органи. Розумність тривалості судового провадження оцінюється в залежності від обставин справи та з огляду на складність справи, поведінку сторін, предмет спору. Нездатність суду ефективно протидіяти недобросовісно створюваним учасниками справи перепонам для руху справи є порушенням ч. 1 ст. 6 даної Конвенції (§ 66 69 рішення Європейського суду з прав людини від 08.11.2005р. у справі «Смірнова проти України»).

Дослідивши матеріали справи, вислухавши думку представників прокуратури, позивача, відповідача-2, колегія приходить до висновку про можливість розгляду справи у відсутності представника відповідача-5, третьої особи, оскільки вони не скористалися своїми правами, передбаченими статтею 42 Господарського процесуального кодексу України.

Розглянувши доводи апеляційної скарги, дослідивши наявні матеріали справи у повному обсязі, перевіrivши повноту встановлення обставин справи та їх юридичну оцінку, проаналізувавши правильність застосування судом першої інстанції норм матеріального та процесуального права, вислухавши пояснення представників позивача, відповідача-1, -2, -3 -4, суд апеляційної інстанції встановив наступне.

Приватне акціонерне товариство "Київспецтранс" (далі - позивач), відповідно до Статуту, являється правонаступником Публічного акціонерного товариства «Київспецтранс», Відкритого акціонерного товариства «Київспецтранс», Державного комунального підприємства (фірми) по санітарній очистці м. Києва «Київспецтранс».

10.06.1985 Виконавчий комітет Київської міської ради народних депутатів прийняв рішення «Про відведення земельної ділянки спеціалізованому автогосподарству по санітарній очистці міста «Київспецкомунтранс» виконкому міськради для розміщення полігону по знешкодженню комунально-побутових і будівельних відходів по вул. Червонопрапорній у Московському районі» № 483/3.

Відповідно до Рішення Київради від 10.06.1985 № 483/3 Виконавчий комітет Київської міської ради народних депутатів, серед іншого, вирішив: Відвести спеціалізованому автогосподарству по санітарній очистці міста «Київспецкомунтранс» виконкому міськради земельну ділянку, площею 35,0 га, для організації полігону по знешкодженню комунально-побутових і будівельних відходів. Земельну ділянку відвести за рахунок відпрацьованого Пирогівського районного кар'єру по вул. Червонопрапорній, 94-96 у Московському районі. Зобов'язати забудовника забезпечити експлуатацію полігону згідно з вимогами «Вказівки по організації та удосконаленню контрольованих звалищ (полігонів) для міст У РСР РДМУ 204 УРСР 025-81».

30.10.1986 Виконавчий комітет Київської міської ради народних депутатів прийняв рішення № 1055 «Про внесення часткових змін до рішення виконкому міськради від 10.06.1985 року № 483/3».

Відповідно до Рішення Київради від 30.10.1986 № 1055 Виконавчий комітет Київської міської ради народних депутатів, серед іншого, вирішив: Назву рішення виконкому міськради від 10.06.1985 року № 483/3 викласти в такій редакції: «Про відведення земельної ділянки управлінню по санітарній очистці міста «Київспецтранс» виконкому міськради для розміщення полігону будівельних відходів по вул. Червонопрапорній у Московському районі».

Підгірцівською сільською радою народних депутатів Обухівського району Київської області видано Державний акт на право постійного користування землею, від 07.04.1998 П - КВ № 001675.

Відповідно до Акту Підгірцівської сільради від 07.04.1998 П - КВ № 001675 ПрАТ «Київспецтранс» надано у постійне користування 63,7 гектарів землі в межах згідно з планом землекористування (під полігон твердих побутових відходів).

27.11.2009 Київська міська рада (далі - відповідач-1) прийняла рішення «Про передачу майна комунальної власності територіальної громади м. Києва у володіння та користування Відкритому акціонерному товариству «Київспецтранс» № 717/2786.

Вказаним рішенням Київська міська рада, серед іншого, вирішила: Головному управлінню комунального господарства виконавчого органу Київради (Київської міської державної адміністрації) та Головному управлінню комунальної власності м. Києва виконавчого органу Київради (Київської міської державної адміністрації): підготувати проект угоди між Київською міською державною адміністрацією та Відкритим акціонерним товариством «Київспецтранс» щодо виконання акціонерним товариством функцій володіння та користування майном комунальної власності територіальної громади м. Києва. Погодити проект угоди на володіння та користування майном комунальної власності територіальної громади м. Києва між Київською міською державною адміністрацією та Відкритим акціонерним товариством «Київспецтранс» з постійною комісією Київради з питань власності та постійною комісією Київради з питань житлово-комунального господарства та паливно-енергетичного комплексу.

28.12.2010 Київська міська рада прийняла рішення № 514/5326 «Про внесення змін до рішення Київради від 27.11.2009 № 717/2786 «Про передачу майна комунальної власності територіальної громади м. Києва у володіння та користування Відкритому акціонерному товариству «Київспецтранс»

Відповідно до вказаного рішення Київська міська рада, зокрема, вирішила: внести зміни до рішення Київради від 27.11.2009 № 717/2786 «Про передачу майна комунальної власності територіальної громади м. Києва у володіння та користування Відкритому акціонерному товариству «Київспецтранс», а саме: у пункті 5 рішення слова «першому заступнику голови Київської міської державної адміністрації ОСОБА_4.» замінити словами «голови Київської міської державної адміністрації ОСОБА_5».

31.05.2012 між ПрАТ «Київспецтранс» та Київською міською державною адміністрацією як Користувачем, та Київською міською державною адміністрацією, як Уповноваженим, укладено Угоду на володіння та користування майном територіальної громади міста Києва від 31.05.2012 року № 14, з додатками №№ 1, 2 (надалі - Угода). Дана Угода погоджена з постійною комісією Київради з питань власності (протокол від 06.09.2011 року № 92) та Постійною комісією Київради з питань житлово-комунального господарства та паливно-енергетичного комплексу (протокол від 17.10.2011 року № 17), Угоду

на володіння та користування майном територіальної громади міста Києва від 31.05.2012 № 14 (з додатками №№ 1, 2).

Пунктами 1.1., 1.2. Угоди встановлено, що Уповноважений передав, а Користувач прийняв, відповідно до умов цієї Угоди, у володіння та користування майно комунальної власності територіальної громади міста Києва, згідно з додатками до цієї Угоди, а також майном, що у подальшому буде передаватись у володіння та користування Користувачу згідно з рішеннями Київської міської ради та розпорядженнями виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації), у разі делегування виконавчому органу Київської міської ради Київської міської державної адміністрації) відповідних повноважень (далі - Майно), з обмеженням правомочності розпорядження Майном. Майно, що є предметом цієї Угоди, обліковується на балансі Користувача.

Додатками №№1, 2 до Угоди сторони визначили перелік майна комунальної власності територіальної громади м. Києва, яке передається у володіння та користування ПАТ "Київспецтранс".

15.03.2012 Київською міською радою прийнято рішення «Про діяльність виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації)» № 198/7535, відповідно до якого перейменовано Головне управління комунальної власності м. Києва виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) у Департамент комунальної власності м. Києва виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) (відповідач-3 у даній справі); перейменовано Головне управління комунального господарства виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) у Департамент житлово-комунальної інфраструктури виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) (відповідач-4).

31.05.2012 КМДА видано розпорядження № 910 «Про реалізацію умов Угоди на володіння та користування майном територіальної громади міста Києва», яким, зокрема, встановлено: взяти до відома, що між виконавчим органом Київської міської ради (Київською міською державною адміністрацією) та ПАТ «Київспецтранс» укладена Угода на володіння та користування майном територіальної громади міста Києва (далі - Угода). Визначити Головне управління комунальної власності м. Києва виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) та Головне управління комунального господарства виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) відповідальними за ефективне використання майна територіальної громади міста Києва, переданого у володіння та користування ПАТ «Київспецтранс» відповідно до Угоди.

26.09.2016 ПрАТ "Київспецтранс" подало до Київської міської ради повідомлення № 765/01 з додатками, яким повідомило, що Приватне акціонерне

товариство "Київспецтранс" пропонує укласти Угоду на новий строк (4 роки та 5 місяців) на таких самих умовах.

26.09.2016 ПрАТ «Київспецтранс» подало до КМДА повідомлення № 765/01 з додатками, яким повідомило, що Приватне акціонерне товариство «Київспецтранс» пропонує Угоду на новий строк (4 роки та 5 місяців) на таких самих умовах.

29.09.2016 ПрАТ «Київспецтранс» подало до КМДА повідомлення № 782/01 з додатками, відповідно до якого повідомило, що ПрАТ «Київспецтранс», користуючись своїм переважним правом на продовження строку дії Угоди, пропонує укласти Угоду на новий строк на таких самих умовах, виклавши п. 4.1. Угоди у такій редакції: « 4.1. Ця Угода вважається укладеною та набирає чинності з дня її підписання повноважними представниками обох сторін та скріплення її печатками і діє до 01.04.2021 року».

29.09.2016 ПрАТ «Київспецтранс» подало до Київської міської ради повідомлення № 783/01 з додатками, яким повідомило, що Приватне акціонерне товариство «Київспецтранс», користуючись своїм переважним правом на продовження строку дії Угоди, пропонує укласти Угоду на новий строк на таких самих умовах, виклавши п. 4.1. Угоди у такій редакції: « 4.1. Ця Угода вважається укладеною та набирає чинності з дня її підписання повноважними представниками обох СТОРІН та скріплення її печатками і діє до 01.04.2021 року».

27.10.2016 Київською міською радою прийнято рішення «Про вирішення проблемних питань, пов'язаних із експлуатацією полігону твердих побутових відходів № 5 у с. Підгірці Обухівського району Київської області» № 301/1305, яким, зокрема, вирішено: затвердити перелік заходів щодо вирішення проблемних питань, пов'язаних із експлуатацією полігону твердих побутових відходів № 5 у с. Підгірці Обухівського району Київської області, що додається (в т.ч. Виконання робіт з укриття ізолювальним шаром 9 га I карти полігону твердих побутових відходів № 5 у с. Підгірці Обухівського району Київської області).

02.11.2016 КМДА направила ПрАТ «Київспецтранс» повідомлення «Про припинення угоди на володіння та користування майном територіальної громади міста Києва» від 24.10.2016 № 001-2984, яким позивача повідомлено про припинення Угоди від 31.05.2012 року № 14.

Розпорядженням КМДА «Про виділення коштів з резервного фонду бюджету міста Києва Департаменту житлово-комунальної інфраструктури виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) для здійснення заходів, пов'язаних із запобіганням виникненню надзвичайної ситуації техногенного характеру на полігоні твердих побутових відходів № 5 біля с. Підгірці Обухівського району Київської області» від 10.11.2016 № 1111, серед іншого, визначено Приватне акціонерне товариство «Київспецтранс»

замовником виконання робіт з часткового укриття мінеральним ґрунтом карти № 1 полігону ТПВ № 5 біля с. Підгірці Обухівського району Київської області.

Розпорядженням КМДА «Про закріплення майна територіальної громади міста Києва» від 29.12.2016 № 1369, зокрема, встановлено: Прийняти майно територіальної громади міста Києва, передане ПрАТ «Київспецтранс» відповідно до Угоди на володіння та користування майном територіальної громади міста Києва від 31 травня 2012 року № 14, згідно з переліком, що додається. Утворити комісію з питань приймання-передачі майна територіальної громади міста Києва, переданого ПрАТ «Київспецтранс» відповідно до угоди на володіння та користування майном територіальної громади міста Києва від 31 травня 2012 року № 14, та затвердити її склад, що додається. Комісії, утвореній згідно з пунктом 2 цього розпорядження скласти акт приймання-передачі майна та подати його на затвердження до виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації).

Розпорядженням КМДА «Про утворення комісії з вирішення проблемних питань, пов'язаних з експлуатацією полігону твердих побутових відходів № 5 у с. Підгірці Обухівського району Київської області» від 29.12.2016 № 1390 встановлено: комісії з вирішення проблемних питань, пов'язаних з експлуатацією полігону твердих побутових відходів № 5 у с. Підгірці Обухівського району Київської області в установленому порядку обстежувати стан полігону та надавати пропозиції виконавчому органу Київської міської ради (Київській міській державній адміністрації) щодо безпечної експлуатації полігону, запобігання забруднення підземних вод.

07.02.2017 Комісією з питань приймання-передачі майна територіальної громади міста Києва, переданого ПрАТ «Київспецтранс» відповідно до Угоди на володіння та користування майном територіальної громади міста Києва від 31 травня 2012 року № 14 складено протокол № 003/12 засідання комісії з питань приймання-передачі майна територіальної громади міста Києва, переданого ПрАТ «Київспецтранс» відповідно до Угоди, яким, серед іншого, вирішено: визначити відповідальних фахівців/матеріально відповідальних осіб ПрАТ «Київспецтранс», які будуть фактично передавати майно за угодою на володіння та користування майном територіальної громади міста Києва від 31 травня 2012 року № 14 і надати відомості про них (ПІБ, посада, контактні дані).

Звертаючись з даним позовом до суду, позивач вказує, що на підставі Угоди, Додатку від 31.05.2012 № 1, Додатку від 31.05.2012 № 2 до Угоди, Повідомлення ПрАТ «Київспецтранс» від 26.09.2016 № 765/01, Повідомлення ПрАТ «Київспецтранс» від 29.09.2016 № 782/01, Повідомлення ПрАТ «Київспецтранс» від 29.09.2016 № 783/01, Рішення Київради від 27.10.2016 № 301/1305, у ПрАТ «Київспецтранс» до 01.04.2021 наявне право володіння та користування відповідним майном комунальної власності територіальної громади міста Києва, в тому числі право використовувати відповідне майно для ведення господарської діяльності, забезпечення вивезення твердих, побутових, рідких, харчових та інших відходів з території м. Києва.

Так, позивач зазначає, що він здійснює діяльність щодо обслуговування полігону твердих побутових відходів № 5 у с. Підгірці Обухівського району Київської області щонайменше з дати Акту Підгірцівської сільради від 07.04.1998 П - КВ №9 001675; полігону будівельних відходів по вул. Червонопрапорній 94-96 у Голосіївському районі міста Києва щонайменше з дати Рішення Київради від 30. 10.1986 № 1055.

На думку позивача, майно комунальної власності територіальної громади міста Києва, яке було отримано ним за Угодою від 31.05.2012 № 14, використовується для обслуговування зазначених вище полігонів, відповідно до рішень Київради від 27.11.2009 № 717/2786, від 28.12.2010 № 514/5326, від 27.10.2016 року № 301/1305, та вказаної Угоди, при чому такі рішення не передбачають права КМДА приймати рішення і вчиняти дії щодо витребування, передачі, отримання від ПрАТ «Київспецтранс» майна комунальної власності територіальної громади міста Києва.

Таким чином, позивач стверджує, що Повідомлення КМДА від 24.10.2016 № 001-2984 здійснено, розпорядження КМДА від 29.12.2016 № 1369, Протокол Комісії з питань приймання-передачі майна від 07.02.2017 № 003/12 суперечать рішенням Київської міської ради від 27.11.2009 № 717/2786, від 28.12.2010 № 514/5326, від 27.10.2016 № 301/1305; та Угоді від 31.05.2012 № 14 з додатками; розпорядженням КМДА від 10.11.2016 № 1111 та від 29.12.2016 № 1390.

Вказані акти, на думку позивача, не підлягають виконанню ПрАТ «Київспецтранс»; суперечать законодавству України, в т.ч. нормам Конституції України, Цивільного кодексу України, Закону України «Про місцеве самоврядування»; порушують цивільні права та інтереси ПрАТ «Київспецтранс» на володіння та користування майном комунальної власності територіальної громади міста Києва; є недоцільними, незаконними, неефективними за очікуваними результатами, адже наслідком таких рішень та дій можуть бути негативні фінансові, майнові, екологічні наслідки, в т.ч. такі наслідки, зокрема, виникнення надзвичайної ситуації техногенного характеру на полігоні твердих побутових відходів № 5 біля с. Підгірці Обухівського району Київської області.

В обґрунтування свої вимог позивач вказує, що Київська міська рада не приймала рішень щодо позбавлення ПрАТ «Київспецтранс» з 01.11.2016 права володіння та користування відповідним майном комунальної власності територіальної громади міста Києва, про припинення з 01.11.2016 року дії Угоди від 31.05.2012 № 14 за додатками, про передачу з 01.11.2016 року від ПрАТ «Київспецтранс» до КП «Київкомунсервіс» (відповідач-5 у даній справі) майна територіальної громади міста Києва; про укладення ПрАТ «Київспецтранс» з 01.11.2016 правочинів щодо майна комунальної власності територіальної громади міста Києва. ПрАТ «Київспецтранс» та КМДА не оформляли та не укладали додаткової угоди про розірвання Угоди від 31.05.2012 № 14.

Суд апеляційної інстанції погоджується з висновками суду першої інстанції щодо відмови у позові, з огляду на наступне.

Відповідно до статті 509 Цивільного кодексу України зобов'язанням є правовідношення, в якому одна сторона (боржник) зобов'язана вчинити на користь другої сторони (кредитора) певну дію (передати майно, виконати роботу, надати послугу, сплатити гроші тощо) або утриматися від певної дії, а кредитор має право вимагати від боржника виконання його обов'язку.

Статтею 11 Кодексу передбачено, що цивільні права та обов'язки виникають із дій осіб, що передбачені актами цивільного законодавства, а також із дій осіб, що не передбачені цими актами, але за аналогією породжують цивільні права та обов'язки. Підставами виникнення цивільних прав та обов'язків, зокрема, є: договори та інші правочини. У випадках, встановлених актами цивільного законодавства, цивільні права та обов'язки виникають безпосередньо з актів органів державної влади, органів влади Автономної Республіки Крим або органів місцевого самоврядування. У випадках, встановлених актами цивільного законодавства або договором, підставою виникнення цивільних прав та обов'язків може бути настання або ненастання певної події.

За правилами статті 6 Конституції України сторони мають право укласти договір, який не передбачений актами цивільного законодавства, але відповідає загальним засадам цивільного законодавства. Сторони мають право врегулювати у договорі, який передбачений актами цивільного законодавства, свої відносини, які не врегульовані цими актами. Сторони в договорі можуть відступити від положень актів цивільного законодавства і врегулювати свої відносини на власний розсуд. Сторони в договорі не можуть відступити від положень актів цивільного законодавства, якщо в цих актах прямо вказано про це, а також у разі, якщо обов'язковість для сторін положень актів цивільного законодавства впливає з їх змісту або із суті відносин між сторонами.

В силу приписів статті 526 Цивільного кодексу України та статті 193 Господарського кодексу зобов'язання має виконуватись належним чином, відповідно до умов договору та вимог Цивільного кодексу України, інших актів цивільного законодавства, а за відсутності таких умов та вимог - відповідно до звичаїв ділового обороту або інших вимог, що звичайно ставляться.

Згідно з частиною першою статті 67 Господарського кодексу України відносини підприємства з іншими підприємствами, організаціями і громадянами в усіх сферах господарської діяльності здійснюються на основі договорів.

Статтею 629 Цивільного кодексу України встановлено обов'язковість договору для виконання сторонами.

В силу положень статей 525, 526 Цивільного кодексу України, статті 193 Господарського кодексу України, зобов'язання має виконуватися належним

чином відповідно до умов договору та вимог цього Кодексу, інших актів цивільного законодавства, а за відсутності таких умов та вимог - відповідно до звичаїв ділового обороту або інших вимог, що звичайно ставляться; одностороння відмова від зобов'язання або одностороння зміна його умов не допускається, якщо інше не встановлено договором або законом.

Як зазначалось вище, пунктом 4.1. договору сторони встановили, що угода вважається укладеною та набирає чинності з дня її підписання повноважними представниками обох сторін та скріплення її печатками і діє до 01.11.2016.

Положеннями п. 4.2. угоди передбачено, що користувач має переважне право на продовження строку дії угоди. Не пізніше ніж за один місяць до закінчення строку дії угоди користувач може запропонувати власнику укласти угоду на новий строк на таких самих умовах. У разі неприйняття власником рішення щодо продовження строку дії угоди, користувач повинен повернути майно уповноваженому у робочому стані, з урахуванням його нормального зношення та відтворення, якщо інше не передбачено цією угодою.

Відповідно до п. 4.3. угоди, одностороння відмова від виконання умов угоди не допускається. Розірвання угоди здійснюється лише за згодою сторін, шляхом підписання двосторонньої угоди про дострокове притінення дії даної угоди, крім випадків, передбачених пунктом 4.5. цієї угоди.

Як встановлено судом першої інстанції, позивач звертався до Київської міської ради, як власника майна, та Київської міської державної адміністрації із повідомленнями про намір укласти угоду на новий строк на тих самих умовах, користуючись своїм переважним правом на продовження строку дії угоди. Проте, Київською міською радою, як власником майна, рішення про укладення угоди на новий строк на тих самих умовах не приймалось.

Суд апеляційної інстанції погоджується з висновками суду першої інстанції про те, що оскільки п. 4.2. договору передбачено, що «у разі неприйняття власником рішення щодо продовження строку дії угоди, користувач повинен повернути майно уповноваженому у робочому стані, з урахуванням його нормального зношення та відтворення, якщо інше не передбачено цією угодою», то відсутність відповідного рішення Київської міської ради про укладення угоди на новий строк свідчить про припинення такої угоди з 02.11.2016 (відповідно до п. 4.1.).

При цьому, місцевий господарський суд дійшов вірного висновку про визнання безпідставними та необґрунтованими твердження позивача про продовження (укладення на новий строк) спірної угоди, у зв'язку з наявністю у позивача переважного права на таке укладення.

Так, переважне право надає певній особі переваги, стосовно інших осіб, на укладання правочину на новий строк.

Разом з тим, наявність такого переваженого права не призводить до виникнення у контрагента обов'язку щодо укладення будь-якого правочину чи продовження його дії.

Таким чином, реалізація переважного права на поновлення дії угоди на новий строк може здійснюватись виключно у випадку волевиявлення власника про передачу майна у володіння та користування будь-яким особам. При цьому, попередній користувач має переваги перед всіма іншими особами на укладання угоди.

У той же час, як встановлено судом першої інстанції, у матеріалах справи відсутні докази укладання Київською міською радою, як власником майна, правочинів про володіння і користування, щодо майна, яке передавалось позивачу за угодою №14 від 31.05.2012, з будь-якими особами, після припинення стоку дії угоди.

Таким чином, судом першої інстанції вірно встановлено, що позивачем не надано жодних доказів на підтвердження наявності у нього права володіння та користування майном територіальної громади міста Києва до 01.04.2021, у зв'язку з припиненням дії угоди на володіння та користування майном територіальної громади міста Києва від 31.05.2012. За вказаних обставин відповідні позовні вимоги про визнання такого права обґрунтовано не задоволені місцевим господарським судом.

Статтею 41 Конституції України встановлено, що кожен має право володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю.

Відповідно до ст. 316 Цивільного кодексу України, правом власності є право особи на річ (майно), яке вона здійснює відповідно до закону за своєю волею, незалежно від волі інших осіб. Особливим видом права власності є право довірчої власності, яке виникає внаслідок закону або договору управління майном.

Статтею 317 Цивільного кодексу України визначено, що власникові належать права володіння, користування та розпоряджання своїм майном. На зміст права власності не впливають місце проживання власника та місцезнаходження майна.

Суб'єктами права власності є Український народ та інші учасники цивільних відносин, визначені статтею 2 цього Кодексу. Усі суб'єкти права власності є рівними перед законом (стаття 318 Цивільного кодексу України).

Відповідно до статті 319 Цивільного кодексу України, власник володіє, користується, розпоряджається своїм майном на власний розсуд. Власник має право вчиняти щодо свого майна будь-які дії, які не суперечать закону. При здійсненні своїх прав та виконанні обов'язків власник зобов'язаний додержуватися моральних засад суспільства. Усім власникам забезпечуються рівні умови здійснення своїх прав. Власність зобов'язує. Власник не може

використовувати право власності на шкоду правам, свободам та гідності громадян, інтересам суспільства, погіршувати екологічну ситуацію та природні якості землі. Держава не втручається у здійснення власником права власності. Діяльність власника може бути обмежена чи припинена або власника може бути зобов'язано допустити до користування його майном інших осіб лише у випадках і в порядку, встановлених законом. Особливості здійснення права власності на культурні цінності встановлюються законом.

Згідно зі статтею 327 Цивільного кодексу України у комунальній власності є майно, у тому числі грошові кошти, яке належить територіальній громаді. Управління майном, що є у комунальній власності, здійснюють безпосередньо територіальна громада та утворені нею органи місцевого самоврядування.

Статтею 395 Цивільного кодексу України передбачено, що речовими правами на чуже майно є:

- 1) право володіння;
- 2) право користування (сервітут);
- 3) право користування земельною ділянкою для сільськогосподарських потреб (емфітевзис);
- 4) право забудови земельної ділянки (суперфіцій).

Законом можуть бути встановлені інші речові права на чуже майно.

Особа, яка має речове право на чуже майно, має право на захист цього права, у тому числі і від власника майна, відповідно до положень глави 29 цього Кодексу. Володільцем чужого майна є особа, яка фактично тримає його у себе. Право володіння чужим майном може належати одночасно двом або більше особам. Фактичне володіння майном вважається правомірним, якщо інше не впливає із закону або не встановлено рішенням суду (статті 396, 397 ЦК України).

За правилами ст. 398 ЦК України, право володіння виникає на підставі договору з власником або особою, якій майно було передане власником, а також на інших підставах, встановлених законом.

Статтею 399 ЦК передбачено, що право володіння припиняється у разі:

- 1) відмови володільця від володіння майном;
- 2) витребування майна від володільця власником майна або іншою особою;
- 3) знищення майна.

Право володіння припиняється також в інших випадках, встановлених законом.

Як встановлено судом першої інстанції, розпорядженням Київської міської державної адміністрації «Про закріплення майна територіальної громади міста Києва» від 29.12.2016 № 1369, зокрема, вирішено прийняти майно територіальної громади міста Києва, передане ПрАТ «Київспецтранс» відповідно до угоди на володіння та користування майном територіальної громади міста Києва від 31 травня 2012 року № 14, згідно з переліком, що додається. Утворити комісію з питань приймання-передачі майна територіальної громади міста Києва, переданого ПрАТ «Київспецтранс» відповідно до угоди на володіння та користування майном територіальної громади міста Києва від 31 травня 2012 року № 14, та затвердити її склад, що додається. Комісії, утвореній згідно з пунктом 2 цього розпорядження скласти акт приймання-передачі майна та подати його на затвердження до виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації).

Розпорядженням Київської міської державної адміністрації «Про утворення комісії з вирішення проблемних питань, пов'язаних з експлуатацією полігону твердих побутових відходів № 5 у с. Підгірці Обухівського району Київської області» від 29.12.2016 № 1390 встановлено: Комісії з вирішення проблемних питань, пов'язаних з експлуатацією полігону твердих побутових відходів № 5 у с. Підгірці Обухівського району Київської області в установленому порядку обстежувати стан полігону та надавати пропозиції виконавчому органу Київської міської ради (Київській міській державній адміністрації) щодо безпечної експлуатації полігону, запобігання забруднення підземних вод.

07.02.2017 Комісія з питань приймання-передачі майна територіальної громади міста Києва, переданого ПрАТ «Київспецтранс» відповідно до угоди на володіння та користування майном територіальної громади міста Києва від 31 травня 2012 року № 14 склала протокол № 003/12 засідання комісії з питань приймання-передачі майна територіальної громади міста Києва, переданого ПрАТ «Київспецтранс» відповідно до угоди на володіння та користування майном територіальної громади міста Києва від 31 травня 2012 року № 14, яким, серед іншого, вирішила: Визначити відповідальних фахівців/матеріально відповідальних осіб ПрАТ «Київспецтранс», які будуть фактично передавати майно за угодою на володіння та користування майном територіальної громади міста Києва від 31 травня 2012 року № 14 і надати відомості про них (ПІБ, посада, контактні дані).

Враховуючи встановлені обставини, місцевим господарським судом вірно встановлено, що у зв'язку із припиненням дії угоди від 31.05.2012 № 14, передане позивачу за вказаною угодою майно підлягає поверненню.

Відтак, позивачем не доведено незаконності розпорядження Виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) «Про закріплення майна територіальної громади міста Києва» від 29.12.2016 № 1369.

З огляду на викладене, судом першої інстанції правомірно відмовлено у задоволенні позовних вимог про визнати незаконним та скасування

розпорядження Виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) «Про закріплення майна територіальної громади міста Києва» від 29.12.2016 № 1369.

Крім того, позивач просить суд визнати незаконними всі рішення та дії Виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації), Департаменту комунальної власності м. Києва Виконавчого органу київської міської ради (Київської міської державної адміністрації), Департаменту житлово-комунальної інфраструктури Виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації), Комунального підприємства виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) «Київкомунсервіс», їхніх посадових і службових осіб, щодо невизнання права володіння та користування майном територіальної громади міста Києва до 01.04.2021, яке належить Приватному акціонерному товариству «Київспецтранс» за угодою на володіння та користування майном територіальної громади міста Києва від 31.05.2012 № 14, Додатком №1 до Угоди на володіння та користування майном територіальної громади м. Києва від 31.05.2012 № 14, Додатком №2 до Угоди на володіння та користування майном територіальної громади м. Києва від 31.05.2012 № 14.

Розглянувши вказані вимоги, місцевий господарський суд правомірно зазначив, що при заявленні таких вимог має бути зазначено, які саме рішення та дії Виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації), Департаменту комунальної власності м. Києва Виконавчого органу київської міської ради (Київської міської державної адміністрації), Департаменту житлово-комунальної інфраструктури Виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації), Комунального підприємства виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) «Київкомунсервіс», їхніх посадових і службових осіб, щодо невизнання права володіння та користування майном територіальної громади міста Києва до 01.04.2021 р., позивач вважає незаконними.

У суду відсутні повноваження на самостійне визначення предмету спору у справі, як і відсутні підстави для прийняття рішень щодо невизначеного кола актів відповідачів.

Зважаючи на вищевказане, колегія суддів погоджується з висновками суду першої інстанції про те, що позовні вимоги у вказаній справі не підлягають задоволенню.

Стосовно доводів апелянта про те, що Київміськдержадміністрація та інші суб'єкти не можуть приймати рішення та вчиняти дії щодо майна територіальної громади міста Києва за межами наданих законом та Київрадою повноважень, судова колегія зазначає наступне.

Законом, який встановлює особливості здійснення виконавчої влади і особливості здійснення місцевого самоврядування у місті Києві, є Закон України «Про столицю - місто - герой Київ».

Так, відповідно до статті 10-1 Закону України «Про столицю - місто - герой Київ» виконавчим органом Київської міської ради є Київська міська державна адміністрація, яка паралельно виконує функції державної виконавчої влади, що є особливістю здійснення виконавчої влади в місті Києві.

Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні», зокрема, частина 1 статті 29 виділяє власні (самоврядні) і делеговані повноваження виконавчих органів сільських, селищних, міських рад.

До власних (самоврядних) повноважень належить, зокрема управління в межах, визначених радою, майном, що належить до комунальної власності відповідних територіальних громад.

Відповідно до рішення Київської міської ради від 27.11.2009 № 717/2786 передачу майна комунальної власності територіальної громади міста Києва у володіння та користування Відкритому акціонерному товариству «Київспецтранс», зокрема, пунктом 5 передбачено доручити голові Київської міської державної адміністрації ОСОБА_5 укласти та підписати угоду на володіння та користування ком комунальної власності територіальної громади м. Києва з Відкритим акціонерним товариством «Київспецтранс»

Відповідно до угоди від 31.05.2012 № 14 сторонами цієї угоди є уповноважений виконавчий орган Київської міської ради (Київська міська державна адміністрація) в особі його голови) та користувач (позивач).

Даною угодою передбачено права та обов'язки сторін. Так, відповідно до розділу 3 угоди уповноважений (відповідач-2), зокрема, має право здійснювати контроль за станом використання майна та вимагати від користувача (позивача) вжиття заходів щодо підвищення ефективності використання майна, виступати з ініціативою щодо внесення змін до цієї угоди або її розірвання у випадках погіршення стану майна, його неналежного використання, або невиконання вимог цієї угоди.

Крім того, відповідно до пункту 1 частини 2 статті 1 Цивільного кодексу України підставами виникнення цивільних прав та обов'язків, зокрема, є договори та інші правочини. Отже, з моменту укладення правочину у сторін відповідно до угоди виникли права та обов'язки визначені укладеною угодою.

Виходячи зі змісту положень цієї угоди вбачається, що відповідач-2 наділений повноваженнями та обов'язками щодо управління зазначеним майном відповідно до умов угоди. Відтак, доводи апеляційної скарги стосовно неможливості відповідачем-2 управляти майном в межах, зазначених угодою повноважень, є необґрунтованими.

Інші доводи апеляційної скарги спростовуються викладеним у постанові.

Статтею 74 Господарського процесуального кодексу України передбачено, що кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень. Докази подаються сторонами та іншими учасниками справи.

Відповідно до статті 86 Господарського процесуального кодексу України суд оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтуються на всебічному та повному і об'єктивному та безпосередньому дослідженні наявних у справі доказів.

Апелянтом належними та допустимими доказами не доведено суду факту порушення або невизнання відповідачами його прав або охоронюваних законом інтересів, а, отже, місцевий господарський суд дійшов правомірного висновку, що позовні вимоги є безпідставними та не підлягають задоволенню.

Враховуючи вищевикладене, апеляційний господарський суд погоджується із висновками місцевого суду як законними, обґрунтованими обставинами й матеріалами справи, детальний аналіз яких, як і нормативне обґрунтування прийнятого судового рішення наведено місцевим судом, підстав для скасування його не знаходить. Доводи апелянта по суті його скарги в межах заявлених вимог, як безпідставні й необґрунтовані не заслуговують на увагу, оскільки не підтверджуються жодними доказами по справі й не спростовують викладених в судовому рішенні висновків.

Оцінюючи вищенаведені обставини, колегія приходить до висновку, що рішення Господарського суду міста Києва від 28.11.2017 у справі №910/3533/17 обґрунтоване, відповідає обставинам справи і чинному законодавству, а отже, підстав для його скасування не вбачається, у зв'язку з чим апеляційна скарга не підлягає задоволенню.

Керуючись статтями 267, 270, 273, 275, 276, 281- 285 Господарського процесуального кодексу України, Київський апеляційний господарський суд, -

ПОСТАНОВИВ:

Апеляційну скаргу Приватного акціонерного товариства «Київспецтранс» на рішення Господарського суду міста Києва від 28.11.2017 у справі № 910/3533/17 залишити без задоволення.

Рішення Господарського суду міста Києва від 28.11.2017 у справі № 910/3533/17 залишити без змін.

Матеріали справи № 910/3533/17 повернути до Господарського суду міста Києва .

Постанова набирає законної сили з дня її прийняття та може бути оскаржена у касаційному порядку відповідно до ст.ст. 286-291 ГПК України.

Головуючий суддя

А.І. Тищенко

Судді

Б.В. Отрюх

Ю.Б. Михальська

КНЕВВЛАСТЬ